

[Jørgen Jørgensen.]

Det var jo ikke tilfældigt, naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Gaar stod her paa Talerstolen og triumferende sagde: Det, der nu gennemføres, er Det konservative Partis Ønsker paa dette Omraade. Da Forslaget om Renten var til Behandling i Folketinget den 28. Februar, foreslog Venstre i sin Betænkning ikke alene Renteloven forlænget til December Termin, men ogsaa en Maksimaludlaansrente paa 5½ pCt. Det var paa et Tidspunkt, hvor Venstre nu erklærer, at Konverteringen var brudt sammen. Alligevel foreslog Partiet en Maksimaludlaansrente, der forudsatte, at Indlaansrenten blev, hvor den var. Men i Landstinget slutter Venstre Forlig med de Konservative og frafalder alle Krav om Renten, baade Indlaansrente og Udlaansrente. Venstre vilde jo gerne have den bekvemme Stilling, at det kunde sige til Befolkningen: Udlaansrenten er jo alt for høj — og samtidig sige til Befolkningen: Den Indlaansrente, I faar, er jo alt for lav.

Det er denne Dobbeltstilling i Venstres Rentepolitik, som efterhaanden er gaaet op for Befolkningen, og som har gjort, at alle her i Landet ved, at de, der har staaet i Vejen for Gennemførelsen af den Rentesænkning, som Partiet Venstre i Ord gav Udtryk for, at de vilde støtte, er dette Parti selv, der ved alle sine Handlinger har umuliggjort, at en Rentesænkningspolitik kunde føres.

Men efter at Venstre i Marts Maaned her i Tinget stemte for Indlaansrentens Fastsættelse til December Termin og Udlaansrentens Fastsættelse for samme Tidsrum med en Maksimalrente paa 5½ pCt., maa man nok spørge: Hvad er der sket i Mellemtiden? Er Landbrugets Økonomi blevet i den Grad forbedret, at Rentesænkningen ikke længere er et Problem? Mener man, at Byerhvervene nu kan bære de økonomiske Byrder, som en Forhøjelse af Renten medfører? Hvad er der sket, som kan begrunde Venstres fuldkomne ændrede Stilling i dette Spørgsmaal, som kan begrunde, at man nu fra Venstres Side har søgt Samarbejde med det Parti, som hele Tiden har været Venstres Modstandere i den Politik, der paa dette Omraade er ført?

Det ærede Medlem Hr. Krag ønsker at rejse en Diskussion om, hvem der har Skylden for, at Konverteringen brød sammen. En saadan Diskussion kan vi spare os. Hvad angaar det Spørgsmaal, om det er det ærede Medlem Hr. Krag eller den højtærede Indenrigsminister, der har villet arbejde for at faa Renten ned, er ingen i dette Land i Tvivl. Alle ved, at naar Spørgsmaalet om Konvertering har været

drøftet, har det ærede Medlem Hr. Krag aldrig villet medvirke til at gennemføre de Støtteforanstaltninger, som alle erkendte var Vilkaaret for at sikre Konverteringens Gennemførelse, og alle ved, at det alene skyldes det ærede Medlems Stilling paa dette Omraade, at Konverteringen ikke er gennemført her i Landet i Dag.

Et Tokammer-System med forskelligt Flertal i de to Ting forudsætter naturligvis Forhandling, men der er dog formentlig ingen, der vil mene, at det er i Forfatningens Aand, naar Landstingsflertallet fuldkommen ændrer Forslag, der er Udtryk for en økonomisk Politik, som tre Partier, der repræsenterer de tre Fjerdedele af Folketingets Medlemmer, er enige om, og det var det, der skete med den Rentelov, der sendtes til Landstinget fra Folketinget i Marts Maaned. Landstingets Stilling her vil i høj Grad underbygge Kravet om en Forfatningsændring. Forslaget herom vil næste Gang møde med øget Styrke efter den Stilling, Flertallet i Landstinget har indtaget i denne Rigsdagssamling. I et folkestyret Land maa Folketinget være retningsgivende, og det Landsting, der ikke forstaar dette, vil inden længe komme til at give Plads for Synspunkter, der bedre svarer til Folkets og Tidens Krav.

I Landstinget ligger yderligere Lovforslaget om Beskyttelse for Butikslejerne, som Flertallet hindrer gennemført, og der ligger Grundforbedringsloven, som baade landøkonomisk og beskæftigelsesmæssigt har stor Betydning, men som formentlig heller ikke bliver til noget. Ligeledes gaar Landstingets Flertal imod Forslaget om Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse. Over for de betydningsfulde Forslag, som et stort Flertal af Befolkningen ønsker gennemført, bruger Landstinget sin Magtstilling og forhindrer, at de kan blive til Lov. Dette maa være Signal til en Kamp mod Landstinget, som i 1936 kan give det Resultat, at Landstinget fjernes af vor Forfatning.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller beklagede sig over, at Spørgsmaalet om Ændringen af Forfatningen ikke var rejst med tilstrækkelig Styrke af Regeringen. Det ærede Medlem erklærede dog straks, at han vilde ikke være med til at ændre den. Det ærede Medlem sagde ganske vist noget om, at man kunde jo drøfte, om der skulde lappes lidt paa det, vi havde, men Tokammer-Systemet vilde det ærede Medlem ikke afskaffe. Men naar det ærede Medlem kunde tænke sig noget ændret i det Tokammer-System, vi har, saa havde det dog været rimeligt, om det ærede Medlem havde sagt,